

Reeixir

A majoria dels nostres lectors deuen recordar encara un llibre famós, que ara deu fer cosa de dotze anys va aconseguir, en la seva versió catalana, un autèntic rècord de venda: **Reeixir**. L'expansió que coneixia aleshores el llibre religiós i l'esperitualitat, impulsada pel recent Concili Vaticà, va tenir el seu punt culminant en la difusió de les traduccions de les obres del sacerdot francès Michel Quoist, el títol original d'una de les quals era un verb, **Réussir** que pogué ésser traduït fàcilment i fidelment al català per tal com comptem amb la forma equivalent, **En castellà, en canvi, aquesta forma equivalent no existint, fou traduït per Triunfo.**

El verb **reeixir** que podem considerar un compost de **eixir** i que sens dubte el llibre de Quoist ajudà a divulgar, és una forma més literària que no pas popular, però és d'una gran utilitat. Ara: cal saber-ne el significat exacte — tenir èxit, triomfar en una empresa, aconseguir el que un vol — i, sobretot, el tractament sintàctic. Perquè **reeixir** presenta la particularitat, no gaire freqüent, que admet dos tractaments diferents. Un, anàleg al del verb **agradar**, amb la designació de l'objecte de l'èxit com a subjecte i la persona triomfant com a datiu: Aquell negoci li va **reeixir**. I l'altre, potser més usual, amb la persona que aconseguix l'èxit com a subjecte i la cosa objecte d'aquest èxit representat per un complement introduït per la preposició **en** (i reduïble al pronom **hi**: No sé si ell va **reeixir** en aquella empresa o no **hi** va **reeixir**. **Es, en canvi, incorrecte, l'ús que fan alguns de reeixir com un verb transitiu, amb un complement directe. Frases com «Ell ho va reeixir» i «Han reeixit el que es proposaven» haurien d'ésser evitades rigorosament.**

Veïem, també, usat algun cop el verb **reeixir** en sentit absolut: Ell va **reeixir**, que el Fabra no recull. No el gosariem pas condemnar, però si que creïem que, en general, si s'ha esmentat abans allò en què algú cercava l'èxit, caldria no deixar-ho de representar, en una frase posterior, com a complement del verb **reeixir**, per mitjà del pronom **hi**: Volia que tingués notícies meves i **hi** vaig **reeixir**.